

Diktatura WHO: Za pouhé tři týdny se budou schvalovat dva nebezpečné dokumenty; zajímá to vůbec naše politiky?

 necenzurovanapravda.cz/2024/05/diktatura-who-za-pouhe-tri-tydny-se-budou-schvalovat-dva-nebezpecne-dokumenty-zajima-to-vubec-nase-politiky

11 května, 2024

Pokud nahlédnu na dění u nás, tak mám pocit, že se naši politici zabývají jen nesmysly jako manipulovatelná korespondenční volba nebo možnost prohlásit se za jakékoli pohlaví.

Ale i lid je v tupé letargii a nechává se odvést k zástupným tématům. Přitom už za tři týdny bude jasné, jak dopadlo hlasování k Pandemické smlouvě a změnám Mezinárodních zdravotních předpisů.

To, že téma nijak nezajímá vládu, je celkem očekávané. Oddaní mopslíci splní cokoli, co si páníčci přejí, bez mrknutí oka tak schválí cokoli, bez ohledu na to, jaké budou konečné důsledky.

A údajná opozice také mlčí. Znamená to snad, že vůbec neví co se chystá nebo to naše politiky pouze nezajímá, neboť nejde o téma, které by žádal nevědoucí lid?

Ať je to jak chce, jsme jednou z mála zemí, kde se tato otázka vůbec neřeší.

A vzhledem k tomu, že v případě obou smluv WHO není kolem všeho takový humbuk jako v případě migračního paktu, vláda má zcela volnou ruku hlasovat jak libo.

Například v Holandsku právě nesmírný tlak opozice dotlačil vládu k závazku, že pandemickou smlouvu neschválí.

Nicméně nejsou to jen politici. Také většinu občanů to, co se chystá již za pár týdnů, nezajímá. Přitom oba dokumenty se dotknou úplně každého z nás.

Níže vám tedy tedy připomenou, co vše zahrnuje nejen pandemická smlouva, ale také nové MZP. Shrnutí toho nejdůležitějšího z obou dokumentů připravil dr. Mercola...

Historie pandemické smlouvy

Vzhledem k tomu, že cílem WHO je diktovat, jak mají lékaři jednotlivých národů praktikovat medicínu, vyžadovalo to obejít normální demokratický proces – protože v některých zemích by v případě politické změny nová vláda edikty WHO odmítla.

Vzhledem k tomu, že smlouvy mohou nahradit národní právo, rozhodla se WHO přimět každý národ k přijetí smlouvy, která WHO uděluje rozsáhlé pravomoci.

Tato kampaň začala v listopadu 2020 na G20, každoročním setkání 20 předních ekonomických mocností, kde byl předložen návrh na „pandemickou smlouvu,“ která má zajistit, aby národy světa zvládly budoucí pandemii „vhodným způsobem.“

O několik měsíců později, v březnu 2021, tuto výzvu zopakovalo Světové ekonomické fórum (WEF) s odvoláním na prohlášení učiněná na setkání G20.

Od té doby WHO, OSN, Světová banka, USA, EU a další nadnárodní organizace postupně sestavily řadu politik a předpisů – s pomocí dalších globalistických organizací, jako je OSN a Rockefellerova nadace – jejichž cílem je údajně napravit „nedostatky“ v naší pandemické reakci.

Tyto zásady a předpisy jsou zase součástí pandemické smlouvy a dodatků ke stávajícím Mezinárodním zdravotnickým předpisům. Vzhledem k tomu, že oba dokumenty jsou mezinárodními smlouvami, musí se jimi řídit každá signatářská země.

Pandemická smlouva tedy obsahuje seznam přání všech věcí, o jejichž dosažení se globalisté po desetiletí snažili.

Všimněte si prosím: WHO se pokouší o přijetí **dvou nástrojů** na příštím zasedání Světového zdravotnického shromáždění na konci tohoto měsíce k realizaci svých plánů pandemie:

Dodatků k Mezinárodním zdravotnickým předpisům a Pandemické smlouvy, která byla také označována jako Pandemická dohoda a Úmluva WHO +.

Změna klimatu a pandemie

Vzhledem k tomu, že „válka proti klimatickým změnám“ a „válka proti pandemiím“ představují dva z největších zdrojů bohatství a moci pro globální elitu, bylo vynaloženo mnoho práce na to, aby byla veřejnost vyděšena existenčním rizikem.

Pandemická smlouva se snaží spojit obě tyto věci dohromady argumentem, že „změna klimatu“ je hlavní příčinou katastrofálních pandemií, a že tento „problém“ tedy vyžaduje, aby globalisté měli kontrolu nad tím, jak interagujeme s životním prostředím.

Například tvrdí, že ztráta přirozeného prostředí přivádí lidi do kontaktu se smrtelnými chorobami.

I když se jedná o obrovský ekologický problém, existuje jen velmi málo důkazů, které by jej spojovaly s pandemiemi, protože mimo úniky z biologických laboratoří jsou následné přenosy nemocí ze zvířat na člověka poměrně vzácné.

Jedno zdraví (One Health)

One Health začalo v roce 2004 na mezinárodní (globalistické) konferenci, kde byla předložena myšlenka, že veřejné zdraví je třeba rozšířit do deštníku, který by mohl ovládat a profitovat z každého aspektu našeho života.

Například „změna klimatu“ byla zakomponována do veřejného zdraví s odůvodněním, že strašlivé environmentální hrozby, kterým údajně čelíme, si vynutily, aby se „ekologické zdraví“ stalo základním aspektem veřejného zdraví.

„Jedno zdraví“ se zase spojilo s představou, že problémy, kterým nyní čelíme, jsou tak složité, že by o nich měly rozhodovat (zkorumpované) panely multidisciplinárních „odborníků.“

One Health je nyní součástí vlád a mezinárodních organizací na všech kontinentech. Mnoho různých velkých mezinárodních organizací (např. OSN, FAO, OIE a UNICEF) a globalistických skupin (např. Rockefellerova nadace a WEF) také agresivně propaguje poselství Jednoho zdraví.

Celosvětově bylo poskytnuto mnoho miliard grantů, aby se „Jedno zdraví“ stalo pilířem veřejného zdraví na celém světě, přestože dosud neudělalo nic, co by zdraví prospělo.

Spíše každý, kdo vydělal spoustu peněz na covid-19 (dokonce i Pfizer), propaguje One Health, protože zakotvení této neuvěřitelně vágní deklaráce v právním systému a systému veřejného zdravotnictví jim poskytuje prostředky k uzákonění jakýchkoli politik, které jim prospějí.

Prosazování „jednoho zdraví“ je tedy klíčovým tématem celé smlouvy WHO o pandemii.

Více o projektu One health jste si mohli přečíst [zde](#) nebo [zde](#).

Ochrana pandemických produktů

Vzhledem k tomu, že primárním zdrojem příjmů případně další pandemie je prodej proprietárních produktů ke „zmírnění“ další pandemie, smlouva tento trh chrání.

Toho je dosaženo opětovným potvrzením používání (neuvěřitelně ziskových) léků pro nouzové použití, které, jak jsme viděli v průběhu covid-19, byly katastrofou.

Vzhledem k tomu, že povolení k nouzovému použití (EUA) může být vydáno s minimálním nebo žádným testováním léku nebo vakcíny, eliminuje to lví podíl nákladů na uvedení nového léčiva na trh.

S EUA může výrobce uvést na trh farmaceutický produkt bez prokázání jeho bezpečnosti a účinnosti, ale pouze v případě, že výrobce, vláda, WHO a všichni ostatní zúčastnění jsou chráněni před odpovědností za vzniklé poškození zdraví.

Pandemická smlouva WHO zase velmi jasně uvádí, že od každé signatářské země se očekává, že takové produkty EUA prosadí na trh, a stanovila, že výrobci budou mít imunitu vůči odpovědnosti.

Vzhledem k tomu, že průmysl biologických zbraní může přijít o velké množství peněz, pokud veřejné protesty postaví mimo zákon jejich bezohledný výzkum, smlouva také chrání tento byznys. Totéž dělá nová iniciativa WHO Biohub.

Boj proti „dezinformacím“

Jedním z největších problémů, kterým nyní pandemický kartel čelí, je to, že kvůli drzosti jejich vakcínových lží jim už velká část populace nevěří. Kvůli tomu – a jejich neochotě přiznat své chyby a reformovat své činy – jim zbývá jediná možnost, jak postavit všechny nesouhlasné hlasy mimo zákon.

Nedávná zpráva UNESCO nastiňuje globální opatření k omezení svobody slova a vytváří „internet důvěry“ se zaměřením na „dezinformace“, „nenávistné projevy“ a „konspirační teorie.“

Pandemická smlouva zase klade důraz na boj proti nepravdivým informacím během zdravotních událostí (např. definuje „infodemii“ jako nadměrné zavádějící informace během propuknutí nemoci).

Poznámka: Ironií je, že mnohé z toho, co nám naše úřady během pandemie řekly, se později ukázalo jako smrtící dezinformace, ale zároveň potlačily kritické vědecké důkazy, které by, kdyby nebyly cenzurovány, zachránily miliony životů.

Orwellovský doublespeak zase prostupuje Pandemickou smlouvu (např. rámuje cenzuru jako „ochranu lidských práv a základních svobod“).

Uzурpování národní suverenity

Jednou z hlavních debat v mezinárodním právu je otázka, **kdy přesně mezinárodní smlouva nahrazuje vnitrostátní (nebo státní) právo.**

Vzhledem k tomu, že základním účelem Pandemické smlouvy WHO je poskytnout mechanismus, jak obejít odpor některých politických subjektů proti ohavným ediktům WHO, Pandemická smlouva se pokouší nahradit místní zákony a učinit tak tajně, aby si místní zákonodárci neuvědomovali, co konkrétně bylo dohodnuto, dokud nezačnou platit ustanovení smlouvy o „nouzových“ pandemiích.

Například, abychom citovali mezinárodního právníka a bývalého vědeckého lékaře WHO:

Racionální zkoumání dotyčných textů ukazuje, že:

1. Dokumenty navrhují přenesení rozhodovací pravomoci na WHO ohledně základních aspektů společenské funkce, které se země zavazují uzákonit.
2. Generální ředitel WHO bude mít výhradní pravomoc rozhodovat o tom, kdy a kde se použijí (nezapomeňte, že zejména v případě nových MZP se vztahují jak na „pandemie,“ tak na „jiná zdravotní rizika“).
3. Návrhy mají být závazné podle mezinárodního práva.

Tyto pravomoci zahrnují kontrolu, kam mohou lidé cestovat, mohou je nutit do karantény, zavádět sledování kontaktů, nařizovat léčbu nebo očkování a zakazovat konkurenční léčbu.

Kromě toho mnohá ustanovení smlouvy také porušují stávající zákony (např. hromadné sledování, které porušuje základní lékařskou ochranu soukromí, odebírá práva duševního vlastnictví členům signatářských zemí a vyžaduje, aby státy sdílely potenciální pandemické patogeny s jinými zeměmi a WHO).

Tolik ve zkratce k tomu nejdůležitějšímu, co v sobě oba dokumenty skrývají.

Na základě posledních informací je zatím naděje (i když malá), že alespoň Pandemická smlouva nebude schválena. Vyžaduje totiž 2/3 souhlas členských zemí – a už nyní se den za dnem ozývají další země rozhodnuté ji nepodpořit.

Je tedy možné, že se ještě během posledních týdnů (či možná spíše dnů), které do schválení zbývají, podaří dát dohromady dostatek zemí, které budou proti a nakonec by se tak 2/3 souhlas nemusel najít.

Na druhou stranu změny MZP zřejmě odhlasovány budou, neboť zde je zapotřebí nadpoloviční většina hlasů členských zemí. Navíc jde o již schválený dokument, jehož nová verze už nebude procházet vládami či parlamenty, ale začne automaticky platit už za 10 měsíců.

Můj dojem je tedy takový, že jsou zde záměrně dva dokumenty, které v důsledku dosahují totožného cíle, takže se předem počítalo s tím, že pokud nebude schválena Pandemická smlouva, změny MZP to pojistí.

Aktualizované zdravotní předpisy pak budou platit ve všech členských zemích WHO, včetně těch, které by případně hlasovaly proti.

Tyto země pak mají možnost zaslat během 10 měsíců výtky ke změnám, nicméně to neznámá, že budou brány na zřetel.

Snaha podstrčit dva různé dokumenty, jejichž cíle jsou v podstatě stejné, není ojedinělá.

Něco podobného jsme zažili již v roce 2018, když OSN navrhla přijetí dvou migračních paktů, které byly velmi podobné, ale jejich cíl byl zřejmě totožný.

To už je ovšem jiné téma, které ještě otevřeme, neboť bude brzy také aktuální.

Nyní je důležité se věnovat dokumentům WHO, což mnohde zejména opozice chápe.

V některých zemích se v poslední době na politické úrovni téma dokumentů WHO řeší – ať už na parlamentní půdě nebo v podobě veřejných vyjádření politiků či demonstrací, ve snaze informovat alespoň občany.

Jen u nás je k tomuto tématu stále ticho – a řeší se zástupné problémy...

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 13 Průměrně: 5]